

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116231945
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5116231945.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti o maloleté deti: Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov; matky: Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., I. ulica XXX/XXX, právne zastúpenej JUDr. Andreou Vladárovou, advokátkou, so sídlom Z. U. XX, J. a otca: Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. - P., V. XXX/XX, právne zastúpenému: Advokátska kancelária Andrea Havelková, s. r. o., so sídlom D. Dlabača 2748/28, Žilina, IČO: 36 854 956, za účasti Úradu komisára pre deti, Odborárske námestie 3, Bratislava, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/76/2017-671 zo dňa 29. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej Q. výživným vo výške 250,- eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2016 a vo výške 260,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019, na maloletého Q. výživným vo výške 240,- eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2018 vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, vo výroku o nedoplatku na výživnom na maloletú Q. za obdobie od 01.12.2016 do 31.01.2020 vo výške 1.200,- eur a nedoplatku na maloletého Q. za obdobie od 01.06.2018 do 31.01.2020 vo výške 200,- eur, ktorý je otec povinný zaplatiť v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky,
p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že

Otec j e p o v i n n ý prispievať na tvorbu úspor maloletej Q. počnúc od 01.12.2016 vo výške 70,- eur mesačne na osobitný účet maloletej zriadený matkou a na tvorbu úspor maloletého Q. počnúc od 01.12.2016 vo výške 50,- eur mesačne na osobitný účet maloletého zriadený matkou.

Nedoplatok na výživnom z titulu tvorby úspor za obdobie od 01.12.2016 do 26.10.2020 pre maloletú Q. vo výške 3.290,- eur a pre maloletého Q. vo výške 2.350,- eur j e o t e c p o v i n n ý zaplatiť na osobitné účty maloletých zriadených matkou v lehote 6 kalendárnych mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Matka j e p o v i n n á zriadiť v lehote 7 dní od právoplatnosti tohto rozsudku maloletým Q. a Q. osobitný účet na príjem časti výživného určeného na tvorbu úspor a oznámiť písomne číslo účtu otcovi v lehote 5 dní od jeho zriadenia.

Na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletého je potrebný súhlas súdu.

Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 27P/23/2015-45 zo dňa 19.05.2015 v časti výživného na maloleté deti Q. a Q..

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej Q. výživným vo výške 250,- eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2016 a vo výške 260,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019, na maloletého Q. výživným vo výške 240,- eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2018 vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Nedoplatok na výživnom na maloletú Q. za obdobie

od 01.12.2016 do 31.01.2020 vo výške 1.200,- eur a nedoplatok na maloletého Q.

za obdobie od 01.06.2018 do 31.01.2020 vo výške 200,- eur uložil otcovi povinnosť zaplatiť v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletých detí. Otcovi uložil povinnosť naďalej prispievať na tvorbu úspor maloletej Q. mesačne vo výške 23,09 eur na účet Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., číslo poisťnej zmluvy 991096635 a na tvorbu úspor maloletého Q. vo výške 24,- eur mesačne na účet Allianz - Slovenská poisťovňa,

a. s., číslo poisťnej zmluvy 9914366234. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 27P/23/2015-45 zo dňa 19.05.2015 v časti výživného na maloleté deti Q. a Q.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera ust. § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1 - 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 3 Zákona o rodine, § 52 CMP, § 232 ods. 3, § 391 ods. 2 CSP.

3. Na základe vykonaného dokazovania, v intenciách Krajského súdu Žilina, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom matky, otca a kolízneho opatrovníka dospel súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti Q. a Q. je čiastočne dôvodný. Naposledy rozhodoval súd o výživnom rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 27P/23/2015-45 zo dňa 19.05.2015, ktorým manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol, schválil rodičovskú dohodu v tom znení, že maloleté deti sa zverujú

do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaväzuje prispievať na výživu detí, na každé dieťa výživným vo výške 200,- eur mesačne a rodičia sa dohodli na úprave styku otca s maloletými deťmi. Matka v tom čase pracovala na dohodu na skrátený pracovný úväzok od 01.05.2015

so mzdou 25,- eur na hodinu brutto. Otec pracoval ako mechanik lietadiel vo Švajčiarsku a jeho príjem predstavoval 3.000,- - 3.500,- eur netto. Obidve maloleté deti navštevovali predškolské zariadenie, obidve nosili okuliare, Q. mal vrodenú srdcovú vadu, ktorú treba sledovať. Matka s deťmi bývala u svojej matky v rodinnom dome a na bývanie platila 120,- eur mesačne. Pri svojom rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité

pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia. Súd porovnal u oboch rodičov navzájom možnosti, schopnosti a majetkové pomery, prihliadol k odôvodneným potrebám mal. detí. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Súd skúmal skutočnosti odôvodňujúce zmenu pomerov. Súd zisťoval pomery rodičov maloletých detí a odôvodnené potreby maloletých detí za celé rozhodné obdobie, za ktoré určoval výživné. Súd poznamenáva, že neprehodnocuje naposledy určené výživné, to znamená či bolo určené primerané výživné, vo výške vzhľadom k možnostiam a schopnostiam povinného rodiča, ale skúma, aká zmena pomerov od tohto obdobia nastala. Súd zistil, že matka býva v rodinnom dome u svojej mamy, ktorý je

vo vlastníctve jej mamy. Platí náklady spojené s bývaním, keďže nemusí platiť nájom v rodinnom dome a výdavky predstavujú za vodu 30,- eur mesačne, plyn 100,- eur, električka 26,- eur, internet 15,98 eur, Orange, satelitný príjem 4,60 eur a Skylink v celkovej výške 176,58 eur. Pracuje na skrátený pracovný úväzok na 6 hodín. Platí si životné poistenie 33,- eur mesačne, spláca vysávač mesačne 26,96 eur a za telefón poplatok 10,- eur mesačne. Príjem matky je za obdobie 2017 v priemere v čistom 459,- eur mesačne, za rok 2018 v čistom mesačne v priemere 509,- eur, za obdobie 1 - 9/2019 v priemere v čistom 502,- eur. Aj po rozhodnutí súdu prvého stupňa má matka naďalej výdavky na plyn, preddavok 100,- eur mesačne, elektrinu 26,- eur mesačne, vodu 30,- eur mesačne, internet 15,98 eur mesačne, telefón 25,- eur, životnú poisťku 33,09 eur mesačne, spláca vysávač 24,96 eur mesačne, poistenie domu a domácnosti 12,83 eur mesačne, nafta 66,- eur mesačne, zákonné poistenie auta 7,- eur, havarijné poistenie auta 17,90 eur mesačne, servis auto 14,- eur mesačne, bežné výdavky, poplatky smeti 3,20 eur mesačne. Q. bola v rozhodnom období žiačkou 3. ročníka základnej školy. Mala bežné výdavky so

stravou, ošatením, so školou, školské poplatky, nákup školských pomôcok, poplatok za stravu v jedálni okolo 20,- eur mesačne

a za školský klub 7,- eur mesačne. Poplatok na základnej umeleckej škole na celý školský rok 95,- eur. Mesačný kurz plávania stál 88,- eur. Od septembra 2019 je žiačkou 5. ročníka základnej školy. Jej výdavky predstavujú súkromné hodiny - orgán 80,- eur mesačne, základná umelecká škola mesačne 17,50 eur, 8,- eur klavír, 8,- eur orgán, 1,50 eur ZRPŠ, dochádzanie do základnej umeleckej školy 13,- eur mesačne, výtvarná 5,- eur mesačne a anglický jazyk 4,- eurá mesačne, cestovné do školy 20,- eur mesačne, ZRPŠ 2,- eurá mesačne, strava v jedálni jednorazový poplatok 23,- eur mesačne, zvýšené výdavky

na okuliare - jednorazovo 120,- eur, poistenie, ktoré platí matka, 31,75 eur mesačne, letný tábor v roku 2019, jednorazový poplatok 130,- eur. Q. navštevoval predškolské zariadenie, od septembra 2018 začal navštevovať základnú školu, výdavky má so stravou, ošatením. Má vrodenú srdcovú vadu, navštevuje kardiocentrum v Bratislave. Mesačný kurz plávania stál 88,- eur, poplatok na základnej umeleckej škole na celý školský rok bol 95,- eur. Q.

po rozhodnutí súdu prvého stupňa je naďalej žiakom 1. stupňa základnej školy. V súčasnej dobe je žiakom 2. ročníka, jeho náklady sú - plávanie 90,- eur mesačne, základná umelecká škola - klavír 9,50 eur mesačne, dochádzanie základná umelecká škola 14,20 eur mesačne, 13,- eur nafta + 1,20 eur autobus, školský klub 7,- eur mesačne, za stravu v školskej jedálni 23,- eur uhrádzaný poplatok, poistenie 32,04 eur mesačne, jednorazovo poplatok za okuliare 120,- eur, zubár v Ružomberku, kontroly 40,- eur, detské kardiocentrum výdavok 50,- eur.

Za letný tábor pre každé dieťa matka platila 115,- eur. Otec býva v 4-izbovom byte, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Splácal hypotekárny úver mesačne 357,- eur, za elektriku platí 30,- eur mesačne, plyn 30,- eur mesačne, údržbový fond 146,- eur mesačne, platil si úrazové poistenie vo výške 93,- eur. Na bývaní sa podieľa otcova priateľka, ktorá s ním býva v domácnosti. V priebehu konania došlo k zmene pomerov. Otec vyplatil hypotekárny úver, ktorý splácal, na splatenie ktorého si požičal od svojho strýka sumu 45.000,- eur a od pani M. sumu 20 000,- eur, ktorú jej splatil, keďže zrušil životné poisťky, z ktorých získal sumu 7.132,93 eur a 4.407,80 eur V súčasnej dobe teda už neplatí životné poistenie vo výške 93,- eur, ale uzatvoril nové životné poistenie a mesačná splátka je vo výške 69,42,- eur. Otec je spoločníkom a konateľom spoločnosti CM Aviation, s. r. o. Jeho podiel v spoločnosti v priebehu konania predstavoval 25 %, pričom od 05.09.2019 je opäť jediným spoločníkom spoločnosti a z toho dôvodu, vzhľadom na zmenu skutkových okolností, súd už neskúmal hodnotu obchodného podielu. V tejto spoločnosti je otec zároveň zamestnaný. Jeho priemerný mesačný čistý príjem predstavoval 446,- eur + diéty okolo 600,- - 700,- eur, keďže vykonával prácu v Rakúsku. Jeho príjem naďalej predstavuje v priemere v čistom mesačne okolo 448,- eur. Je vlastníkom bytu, garáže, pozemkov (LV na č. I. XXX - XXX - zastavané plochy a nádvoría, parcela č. 355/3 o výmere 64 m² v 1/2, zastavané plochy a nádvoría parcela č. 355/1 o výmere 272 m², ktorej je výlučným vlastníkom). Pozemky, orná pôda, parcela č. 204/17 o výmere 738 m², ostatné plochy, parcela č. 204/29 o výmere 224 m², pozemky nachádzajúce sa mimo zastavaného územia obce, otec odpredal za kúpnu cenu 25.000,- eur. Súd dospel k záveru, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom zo dňa 19.05.2015 došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí. Maloletá Q. od septembra 2015 nastúpila do 1. ročníka základnej školy. Zvýšili sa výdavky v súvislosti s návštevou školy, školské poplatky, nákup školských pomôcok, začala navštevovať záujmové krúžky, z toho dôvodu súd, na základe svojej úvahy, zvýšil výživné od začiatku mesiaca, v ktorom matka podávala návrh na zvýšenie výživného, od 01.12.2016 na sumu 250,- eur a keďže v rozhodnom období nastala ďalšia zmena pomerov na strane Q., ktorá od septembra 2019 nastúpila na 2. stupeň základnej školy, do 5. ročníka, podrástla, zvýšili sa preto výdavky so stravou a ošatením upravil súd sumu výživného na 260,- eur mesačne od tohto obdobia. Súd poznamenáva, že pokiaľ matka žiadala zvýšiť výživné od 01.10.2019, súd nie je viazaný návrhom matky, keďže sa jedná o konanie vo veciach maloletých detí. Na maloletého Q. súd zvýšil výživné na sumu 240,- eur mesačne od 01.06.2018, od času ako navrhovala matka, pričom návrh na zvýšenie bežného výživného na Q. podala dňa 28.05.2018, keďže od posledného rozhodnutia o výživnom uplynuli 3 roky, maloletý Q. podrástol, zvýšili sa jeho výdavky so stravou a ošatením, a od 01.09.2018 nastúpil do prvého ročníka základnej školy. Zmenu pomerov na strane detí a počiatok obdobia zmeny výšky výživného, konštatoval vo svojom rozhodnutí aj odvolací Krajský súd v Žiline. Podľa názoru súdu takto určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám detí vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca. Súd pri určení výživného vychádzal, tak ako v čase pôvodného rozhodnutia, z potenciality príjmov otca, z príjmu, ktorý naposledy dosahoval, teda 3.000,- - 3.500,- eur mesačne, keďže otec takýto príjem, podľa názoru súdu, mohol aj naďalej dosahovať. Čo sa týka potenciality príjmov otca, nie je možné jednoznačne ustáliť ich výšku, keďže, ako je zrejmé z ponúkaných pracovných miest z internetového portálu, mzdové podmienky na

Slovensku sú okolo 2.500,- eur, v zahraničí okolo 5.000,- eur, avšak otec vždy nespĺňa požadovanú kvalifikáciu a ponuky sú obmedzené. Otec nepreukázal dôležitý dôvod, pre ktorý sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Otec uviedol, že pracovný pomer ukončil sám, pričom pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú, trval do konca novembra 2015, avšak otec ukončil pracovný pomer v júni 2015 z osobných dôvodov, pričom nepreukázal závažnosť týchto dôvodov. Pracovný pomer bolo možné, podľa pracovnej zmluvy, predĺžiť. Otec začal podnikáť prostredníctvom obchodnej spoločnosti, ktorej je zároveň zamestnancom, jeho príjem predstavoval okolo 446,- eur + diéty 600,- - 700,- eur, pričom obchodný podiel 75 % previedol na spoločníčku, svoju priateľku, od 15.01.2016 a spoločnosť v roku 2016, 2017, 2018 vykazovala stratu. Od 05.09.2019 je opäť jediným spoločníkom spoločnosti. Z týchto dôvodov, v záujme detí, súd musí prihliadať na možnosti, schopnosti otca plniť si vyživovaciu povinnosť v čo najväčšom rozsahu, súd prihliadal

na kvalifikáciu otca, ktorý má možnosť pracovať ako letecký mechanik a dosahovať príjem, ktorý dosahoval v čase posledného rozhodovania súdu. Otec súdu nepreukázal skutočnosť, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje vykonávať prácu leteckého mechanika, nepreukázal aké má pracovné obmedzenia, otec dokladoval súdu len výpisy zo zdravotnej dokumentácie o jeho zdravotnom stave a kontrolách. Pokiaľ je v lekárskej správe, na ktorú otec poukazoval uvedené zváženie zmeny pracovného zaradenia, súdu nie je zrejmé, o akú zmenu sa jedná, aké práce teda otec môže naďalej s poukazom na zdravotný stav vykonávať, či sa jedná o prechodný alebo dlhodobý stav. Otec sa v priebehu konania, ako súd už vyššie konštatoval, stal opäť jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti, prostredníctvom ktorej podniká, je zrejmé, že v priebehu konania otec obchodný podiel previedol účelovo, a otec jediný má príjmy z tejto spoločnosti. Na preukázanie príjmov spoločnosti otec doložil daňové priznania, účtovné závierky a faktúry. Súd poukazuje na to, že matka zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti, teda plní si svoju vyživovaciu povinnosť aj formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb detí, časť odôvodnených potrieb detí uhrádza aj z rodinného prídavku, ktorý je na maloleté deti k jej rukám vyplácaný. Otec sa s maloletými deťmi, po rozhodnutí súdu prvého stupňa, stretáva raz do mesiaca. Iným spôsobom na výživu detí neprispieva. Podľa názoru súdu otec sa zásadným spôsobom nezbavuje svojho majetku ako uvádzala matka. Otec po rozvoze manželstva, po vyporiadaní BSM, získal do vlastníctva byt a garáž, pred uzavretím manželstva vlastnil pozemky vyššie uvedené. Otec predal jeden pozemok, ornú pôdu o výmere 738 m² a ostatné plochy o výmere 224 m² umiestnené mimo zastavaného územia obce Holicice, katastrálne územie A. W. (cena 25.000,- eur), čo súd nepovažuje za zásadné zbavovanie sa majetku. Podľa realitného portálu, cena pozemku avšak v zastavanej časti Holicice, A. W. bola okolo 30,- eur za m². Čo sa týka predmetného pozemku, treba uviesť, že otec neozrejmil súdu rozpory vo svojej výpovedi, keďže v priebehu konania uvádzal, že zo sumy 25.000,- eur za predaj pozemku uhradil rekonštrukčné práce v byte, zariadil izby pre maloleté deti, časť prostriedkov použil na rozbeh firmy a finančné prostriedky chcel použiť aj na splácanie úveru a na pojednávaní dňa 11.12.2019 uviedol, že prostriedky z predaja pozemku boli použité na splatenie úveru. Súd pri určení výživného vychádzal aj z majetkových pomerov otca, prihliadol na predaj pozemku, prihliadal na skutočnosť, že v súčasnej dobe už otec nespĺňa úver, znížila sa splátka životného poistenia, otec má síce záväzok vo výške 45.000,- eur, avšak ako sám uviedol, môže odpredať byt, keďže býva v 4-izbovom byte, prípadne zobrať úver, vzhľadom na súčasné úrokové sadzby s nižšou splátkou. Naposledy bolo určené výživné vo výške 200,- eur na každé dieťa, pričom matka chcela zvýšiť výživné na sumu 550,- eur na každé dieťa, z toho 300,- eur

na tvorbu úspor pre každé dieťa a v priebehu konania matka žiadala zvýšiť bežné výživné na Q. na sumu 270,- eur od 01.10.2019. Súd má za to, že určené výživné pokryje odôvodnené potreby maloletých detí aj čo sa týka ich mimoriadnych výdavkov.

Po vyhodnotení majetkových pomerov otca, súd má za to, že tvorba úspor pre maloleté deti vo výške 300,- eur pre jedno dieťa nie je opodstatnená. Súd prihliadol na to, že otec platí deťom životné poistenie, čo súd považuje za tvorbu úspor pre maloleté deti a keďže matka spochybňovala nakladanie s týmito finančnými prostriedkami, súd v rozhodnutí určil, že otec naďalej bude prispievať na tieto životné poistenia pre maloleté deti a nakladanie s týmito prostriedkami tak bude podliehať schváleniu súdom. Súd opätovne poznamenáva, že rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a rovnako je povinný využívať všetky svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu na to, aby si mohol vyživovaciu povinnosť k dieťaťu plniť v čo najväčšom rozsahu. Vyživovacia povinnosť je prvoradá, a preto sú výživnému podriadené všetky ostatné výdaje rodičov. Je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ustanovením § 62 Zákona o rodine. Každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na

uspokojenie svojich potrieb. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Rodičia zhodne uviedli, že otec zaplatil na výživu detí v rozhodnom období, na Q., v období od 01.06.2018 do 31.08.2019, zvýšené výživné vo výške 250,- eur mesačne a na Q. zvýšené výživné vo výške 240,- eur mesačne. Nedoplatok na výživnom na maloletú Q. za obdobie od 01.12.2016 do 31.01.2020 vo výške 1.200,- eur (otec mal zaplatiť výživné vo výške 1.950 eur - rozdiel medzi určeným výživným a zvýšeným výživným, za 12/2016 sumu 50,- eur, za rok 2017 sumu 600,- eur, za rok 2018 sumu 600,- eur, za 8 mesiacov roku 2019 sumu 400,- eur, za 4 mesiace roku 2019 sumu 240,- eur, za 1/2020 sumu 60,- eur mínus suma, ktorú otec zaplatil - otec zaplatil na výživu Q. navyše 750,- eur - 15 mesiacov x 50,- eur) a nedoplatok na Q. za obdobie od 01.06.2018 do 31.01.2020 vo výške 200,- eur (otec mal zaplatiť sumu 800,- eur - rozdiel medzi určeným výživným a zvýšeným výživným, 7 mesiacov za rok 2018 x 40,- eur = 280,- eur, za rok 2019, 12 mesiacov x 40,- eur = 480,- eur za 1/2020 suma 40,- eur mínus suma, ktorú otec zaplatil - otec zaplatil navyše 600,- eur - 15 mesiacov x 40,- eur) súd zaviazal otca zaplatiť v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP, teda predĺžil lehotu otcovi na zaplatenie na sumu 60 dní od právoplatnosti rozsudku, keďže otcovi ubudli mesačné výdavky tak, ako je konštatované vyššie, a teda súd má za to, že je v jeho možnostiach sumu uhradiť v tejto lehote tak, ako navrhovala matka. Vo zvyšnej časti súd návrh matky, v ktorom žiadala zvýšiť výživné na Q. vo výške 550,- eur mesačne od 01.12.2016, od septembra 2019 na sumu 570,- eur mesačne a na Q. vo výške 550,- eur mesačne od 01.06.2018, zamietol. Súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 52 CMP. Súd zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 27P/23/2015-45 zo dňa 19.05.2015 v časti výživného na maloletého deti Q. a Q..

4. Voči citovanému rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obaja rodičia.

5. Otec v podanom odvolaní namieta, že napadnutý rozsudok je vydaný v rozpore so zákonnými zásadami o určovaní vyživovacej povinnosti, nakoľko nezodpovedá možnostiam a schopnostiam povinného rodiča - otca a súčasne ním zvýšené výživné nezodpovedá ani jeho životnej úrovni, na ktorej majú deti právo sa podieľať a rovnako tak nezodpovedá skutočným potrebám maloletých. Súčasne tento rozsudok vychádza zo skutkového stavu, ktorý nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je v mnohých častiach nejasné, a teda možno toto rozhodnutie označiť ako nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s intenciami zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zjavné, aké konkrétne výdavky na maloletých vzal súd pri rozhodovaní do úvahy. V texte tohto rozsudku sa totiž opakovane uvádzajú rôzne vyjadrenia matky k druhu týchto výdavkov aj ich výške, pričom nie je zrozumiteľné, v akom období tieto existovali a či ešte aj v čase vydania napadnutého rozsudku tieto výdavky trvali. Aj pri sumarizácii výdavkov v odseku 25. napadnutého rozhodnutia súdu sa niektoré výdavky opakujú. Nachádzajú sa tam súčasne nesprávne skutkové zistenia o platbách. Súd v rozsudku vôbec neuvádza výdavky spojené so stravou a ošatením, a to ani v čase pôvodného rozhodovania, ako ani v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Otec sa ani v konaní, ani z napadnutého rozhodnutia nedozvedá nič o týchto výdavkoch na deti, ktoré sa mali údajne nástupom na základnú školu a následne na jej druhý stupeň zvýšiť. S týmto všeobecným konštatovaním sa nedá stotožniť, súd mal skúmať, či a ako sa tieto výdavky skutočne zvýšili. Preto považuje napadnutý rozsudok za nesprávny, pokiaľ vychádza z domniek a zo zovšeobecnených záverov bez zistenia skutočného stavu veci. Konanie podľa Civilného mimosporového poriadku je spravované zásadou materiálnej pravdy, ktorá však v tomto konaní nebola dodržaná. Súd sa v konaní aj napriek jeho námietkam uspokojil len s tvrdeniami matky o existencii výdavkov spojených s údajnými mimoškolskými aktivitami maloletých, hoc otec namietal, že deti navštevujú všetky matkou uvádzané krúžky, takýto postup je nezákonný. Pre zvýšenie vyživovacej povinnosti nepostačuje, aby bolo konštatované, že zmena pomerov nastala, pokiaľ súd neuviedie, v čom konkrétne nastala. V rozhodovacej praxi súdov v pôsobnosti Krajského súdu v Žiline sa nezriedka vyskytujú aj prípady, ktoré nepovažujú nástup dieťaťa na základnú školu bez ďalšieho za dôvod pre zvýšenie vyživovacej povinnosti. Čo sa týka prechodu maloletej Q. z prvého stupňa na druhý stupeň ZŠ, tu jednoznačne nesúhlasí, že by tento mal bez ďalšieho byť dôvodom na zvýšenie výživného. Nie je potom dôvodné, aby súd s nástupom do základnej školy o maloletej Q. hovoril o takej zásadnej zmene pomerov oproti času, kedy bola uzavretá rodičovská dohoda, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na 240,- eur s rodičmi dohodnutej sumy 200,- eur a na ktorej sa obaja dohodli v čase pred nástupom maloletej na základnú školu. Okresný súd Bratislava II, ktorý rozhodoval tesne pred jej nástupom na základnú školu, určite bral

pri schvaľovaní rodičovskej dohody do úvahy aj vek dieťaťa a z neho vyplývajúci fakt, že dieťa na ZŠ onedlho nastúpi. Preto nebol dôvod, aby sa výživné opätovne zvyšovalo. Rozhodnutie je nesprávne aj v tom, že vychádza z potencionálneho príjmu otca, ktorý otec počas svojho života dosahoval len 1-krát po dobu ani nie jedného roka. Pokiaľ súd prvej inštancie uvádza, že tento príjem mohol otec naďalej dosahovať, nejedná sa o správny záver. Jednalo sa o zmluvu na dobu určitú, a to do konca novembra 2015. Nejednalo sa teda o pomer dojednaný na dobu neurčitú, t. j. súd nemal žiadnym z vykonaných dôkazov preukázané, že by bol otec tento príjem dosahoval aj po novembri roku 2015. Taktiež súd nemal preukázané, že by otec maloletých po novembri 2015 bol odmietol pracovnú ponuku, z ktorej by mohol mať podobný príjem. Otec nevykonával nič, čím by sa zbavoval vyššieho príjmu, prípadne, že by sa zbavoval majetku alebo iných majetkových výhod za účelom dosiahnutia pre neho priaznivejšieho rozhodnutia o výške výživného. Pokiaľ súd konštatuje, že otec nepreukázal dôležitý dôvod, pre ktorý ukončil pracovný pomer, ktorý bol v zahraničí dojednaný do novembra 2015, toto konštatovanie nie je v súlade s vyjadreniami otca. Práca v zahraničí bola jednou z príčin rozvratu manželstva a s touto skončil práve z dôvodu konania o rozvode, ako aj kvôli možnosti byť s deťmi vo väčšom rozsahu, ako v čase, keď bol pracovne v zahraničí. Pokiaľ súd tento dôvod nepovažoval za dôležitý, je to nesprávne vyhodnotenie situácie zo strany súdu. Ďalší vážny dôvod, ktorý otec v konaní preukázal, boli zdravotné dôvody, ktoré poznala aj matka maloletých detí. Jednalo sa o následky vážneho úrazu ruky z roku 2009, ktorý mu spôsoboval nemalé problémy ešte aj počas práce na Slovensku. Práve následky úrazu boli ďalším dôvodom pre predčasné ukončenie pracovného pomeru dojednaného na dobu určitú. Otec predložil súdu aj záznamy zo zdravotnej dokumentácie, a teda jeho tvrdenie bolo preukázané. V následnom období otec mal v marci 2019 zlomenú kľúčnu kosť a dolámanú pätu tiež v roku 2019, pre ktorú nevedel 3,5 mesiaca ani chodiť. Súd mal vychádzať zo skutočného príjmu otca, prihliadnuť na jeho zásadný, nie však účelový pokles oproti pôvodnému rozhodnutiu. Táto skutočnosť by mala mať potom za následok skôr zníženie výživného, nie jeho zvyšovanie. Zároveň súd nebral do úvahy, že s týmto vyšším príjmom v zahraničí boli nepochybne spojené aj vyššie náklady na strane otca vyvolané jeho dlhodobým pobytom v zahraničí a v súčasne aj s dochádzaním za rodinou na Slovensko. Pokiaľ súd poukazuje na účelovosť prevodu obchodného podielu otca v spoločnosti CM Aviation, s. r. o. na priateľku otca, nemožno popritom opomenúť, že táto spoločnosť v rozhodnom období dosahovala len stratu, preto ani existencia obchodného podielu otca v tejto spoločnosti, aj pokiaľ by bol tento v rozsahu 100 % počas celého obdobia rokov 2015 - 2019, by nebola dôvodom pre zvýšenie výživného. Otec síce vlastní byt, ale z toho musel po rozvode vyplatiť matku maloletých detí v sume 19.680,- eur, taktiež na manželku boli prevedené stavebné sporenia vo výške takmer 10.000,- eur. Otec prevzal na seba záväzok vo výške 76.000,- eur, ktorý predstavoval úver na kúpu predmetného bytu. Matka maloletých bola teda odbremenená od tohto záväzku a súčasne získala majetok vo výške cca 30.000,- eur, čo však súd vôbec pri rozhodovaní nevzal do úvahy. Celkovo súd pri svojom rozhodovaní vôbec neskúmal riadne pomery na strane matky, a to najmä jej rozhodnutie pracovať len na čiastočný úväzok, ktoré znamená nepochybne oberanie sa o príjem. Zlepšenie majetkových pomerov na strane matky vidí v odbremenení sa od spoločného úveru na byt, vyplatenie sumy 19.680,- eur titulom vyporiadania BSM, prepísanie stavebných sporení v sume cca 10.000,- eur výlučne na matku maloletých. Súčasne otec deti upozorňoval súd aj na to, že matka sa vzdala v dedičskom konaní po svojom otcovi najprv časti domu v prospech svojho brata, a to už v čase, kedy tam mala trvalý pobyt aj ona a deti a rok na to celého domu, keď jej ho brat chcel dať darom a následne sa odtiaľ odsťahoval. Rovnako sa podľa vedomostí otca matka vzdala dedičských podielov ešte v ďalších 2 dedičských konaniach. Vzdanie sa majetku, ako aj príjmu na strane matky by malo viesť súd minimálne k pochybnostiam o dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie výživného. Rovnako tak otec považuje za nepravdivé tvrdenie matky detí o tom, že sa musí starať o svoju matku, a to jej bráni v plnom pracovnom úväzku, nakoľko ani vek, ani zdravotný stav starej matky to neodôvodňujú. Po oboznámení sa s výškou výdavkov, ktoré súd zrejme bral do úvahy pri rozhodovaní o zvýšení výživného, je nutné konštatovať, že tieto nedosahujú v sume ani výšku súdom určeného výživného zo strany otca. Nakoľko výživné má zodpovedať potrebám maloletých, nemôže byť vyživovacia povinnosť otca vyššia než matkou označené výdavky, navyše ak sa na týchto v pomernej časti má podieľať aj matka. Preto je napadnuté rozhodnutie nesprávne a v rozpore so zákonom. Nie je tiež správnym skutkovým zistením, že otec popri výživnom deťom nič nekupuje. Otec mal záujem tráviť s deťmi dlhší čas, vziať ich aj na dovolenku, avšak matka maloletých detí mu v tom bráni. Otec zároveň napáda aj časť rozsudku, v ktorej súd rozhodol o splatnosti ročného výživného v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Táto lehota je pre neho neprimerane krátka.

Vo vzťahu k tejto otázke nevykonala súd takmer žiadne dokazovanie, avšak v súčasnosti nedisponuje takými finančnými prostriedkami, aby zročné výživné uhradil v stanovenej lehote. Primerané by podľa neho boli splátky vo výške 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh matky zamietne.

6. V zákonnej lehote podala odvolanie voči rozsudku, a to do všetkých výrokov, aj matka. Namietala určenie bežného výživného. Pokiaľ ide o maloletú Q., za obdobie, keď bola žiačkou prvého stupňa ZŠ, súd výživné zvýšil na sumu 250,- eur v súlade s navrhovanou výškou zo strany matky. Ďalšiu zmenu pomerov odôvodnil nástupom na druhý stupeň ZŠ, matka však žiadala výživné 270,- eur mesačne. Súd určil výživné vo výške 260,- eur mesačne. Poniženie výšky výživného oproti matkou navrhovanej výške nie je správne. Pokiaľ ide o maloletého Q., matka má za to, že súd mal aj vo vzťahu k maloletému Q.ovi určiť bežné výživné v rozhodnom období vo výške 250,- eur. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, v čom sú dané iné pomery na prvom stupni základnej školy u maloletého Q. oproti maloletej Q., keď stanovil výživné u maloletého Q. 240,- eur a u maloletej Q. 250,- eur. Nepovšimnuté môže ostať odvolaciemu súdu, že náklady súvisiace s krúžkami, školou, výživou sú vzájomne porovnateľné s tým, že dokonca maloletý Q. trpí srdcovým ochorením. Navštevuje Detské kardiocentrum v Bratislave a navštevuje aj špeciálneho ortodontistu v Ružomberku. Prvostupňový súd nezaviazal otca k tvorbe úspor v matkou navrhovanej výške 300,- eur mesačne na každé dieťa. Dôvodí, že takáto výška úspor nie je opodstatnená, keďže otec platí deťom životné poistenie, čo súd považoval za tvorbu úspor. Takto uložená povinnosť nie je podľa názoru matky zákonom zodpovedajúca. Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. nebola účastníkom súdneho konania, a preto nemožno vylúčiť, že v budúcnosti nedôjde k ukončeniu alebo k zmene zmlúv medzi zmluvnými stranami, ktorými sú len otec a poisťovňa. Súd nezobral do úvahy ani tú skutočnosť, že na účtoch v poisťovni sú už doposiaľ nasporené finančné prostriedky a neuložil otcovi žiadnu povinnosť s takto nasporenými prostriedkami pre maloleté deti nakladať. Bez ohľadu na takéto pochybenie súd samotnú výšku úspor určil v nesprávnej výške. Svoje závery dostatočne neodôvodnil. K majetkovým a zárobkovým pomerom otca namietala, že nie je správna konštatácia súdu, že otec predal jeden pozemok. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec predal ornú pôdu o výmere 738 m² a zastavané plochy o výmere 224 m². Súd uvedené nevyhodnotil ako zásadné zbavovanie sa majetku a odkazuje na cenu pozemku okolo 30 eur/m² zistenú z realitného portálu. Prvostupňový súd nedáva žiadnu presvedčivú odpoveď, že takáto cena k pozemku, ktorú otec predložil, bola z júla 2019. Oproti tomu matka z realitného portálu preukázala, že obdobné pozemky sa v danej lokalite a v danom čase predávali od 40,- do 45,- eur/m². Keby súd spravil priemer len z takto predložených cien, musel by dospieť k záveru, že priemerná cena je 38,33 eur/m², z čoho vyplýva, že otec mohol pozemky predať za sumu cca 36.876,- eur a nie tak, ako urobil, za sumu 25.000,- eur. Súd z hľadiska vyhodnotenia majetkových pomerov na strane otca konštatuje, že otec má záväzok vo výške 45.000,- eur. Táto konštatácia súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Otec síce uvádzal, že na vyplatenie úveru si požičal sumu od svojho strýka, avšak matka poukázala na to, že táto skutočnosť nebola preukázaná. Matka má za to, že v celom rozsahu boli naplnené zákonné požiadavky vo vzťahu k tvorbe úspor tak, ako to mal na mysli zákonodarcu, keď práve z dôvodu ekonomickej možnosti rodiča pamätal na budúcnosť maloletých detí a zo zákona zakotvil ochranu a zabezpečenie výživného a úspor v čase, keď to pomery rodiča umožňujú. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rozhodnom období nastala skutočnosť, keď na sporiacom účte na meno maloletej Q. bola nasporená suma 600,- eur a otec túto vybral a finančné prostriedky maloletej ani matke neposkytol na žiadne plnenie pre maloletú. Aj toto má zásadný vplyv na vyhodnotenie postoja otca. Rozporuplné je i odôvodnenie súdu v tom, že nie je možné jednoznačne ustáliť výšku potencionálneho príjmu otca. Pokiaľ súd uvádza, že naposledy dosahoval príjem od 3.000,- do 3.500,- eur mesačne a konštatuje, že takýto príjem mohol dosahovať aj naďalej, keďže nepreukázal dôležitý dôvod, pre ktorý sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a že pracovný pomer bolo možné predĺžiť, že v konaní nebola preukázaná zdravotná nespôsobilosť otca, bolo potom nutné prijať záver o potencionálnom príjme otca tak, ako ho dosahoval predtým. Vychádzajúc z potencionálneho príjmu otca, s ktorým sa súd stotožnil vo výške okolo 3.000,- eur - 3.500,- eur pri 2 vyživovacích povinnostiach by mal byť rozsah jeho vyživovacej povinnosti na úrovni 30 - 40 %. Pokiaľ ide o obchodný podiel otca v spoločnosti CM Aviation, s. r. o., súd dospel k záveru, že prevod obchodného podielu počas konania na jeho družku bol účelový a že ako jediný má príjmy z tejto spoločnosti. Matka prostredníctvom právnej zástupkyne poukázala na skutočnosti vyplývajúce z účtovných dokladov spoločnosti, a to zo zoznamu majetku, účtovných závierok a pod., za rozhodné obdobie tieto analyzovala. Majetok spoločnosti narastal. V roku 2019 má hodnotu 18.038,- eur. Spoločnosť disponuje hotovosťou v pokladni 12.298,- eur. Pravidelne fakturuje sumu 1.500,- eur

mesačne. Otec opakovane účtuje diéty pri cestách do zahraničia. Z hľadiska posudzovania nákladov v spoločnosti majúcih vplyv na základ dane, napr. spoločnosť vynakladala náklady na nákup motorky, hoc vlastnila aj auto, čím ponížovala základ dane. Otec napriek súdom uloženj povinnosti a návrhom matky na predloženie relevantných účtovných dokladov tieto nepredkladal za celé rozhodné obdobie, čo tiež musí byť vyhodnotené v jeho neprospech. Majetok otca predstavuje 4-izbový byt v P. s trhovou hodnotou 200.000,- eur, garáž v P. v hodnote 20.000,- eur a viac, ako aj pozemok KNC parcelu č. 355/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 272 m² v okrese Malacky, k. ú. O. a parcelu č. KNC 355/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 64 m² v okrese Malacky, k. ú. O.. Poukazuje, že otec vo svojich výsluchoch tvrdil, že platí úrazové poistenie 93,- eur mesačne. Pokiaľ otec potom utrpel úraz, s určitosťou obdržal aj nejaké finančné prostriedky. Otec v konaní v rámci svojej výpovede potvrdil, že inými prostriedkami na výživu a výchovu detí neprispieva, že sa s deťmi nestretáva ani v súdom stanovenom rozsahu a čas s deťmi trávi len raz mesačne počas víkendu. Matka opakovane uvádza, že k pôvodnej dohode o výživnom, ktorá nezahŕňala tvorbu úspor, pristúpila na základe prísľubu otca, že sa bude dobrovoľne podieľať na úhrade nákladov na maloleté deti nad rámec bežného výživného. Pokiaľ otec deklaroval pravidelné mesačné výdavky súvisiace s bývaním, tieto je mu možné zohľadniť len vo výške 1, a to na základe jeho vyjadrenia, že asi polovicu mesiaca býva uňho priateľka a platí polovicu výdavkov spojených s užívaním bytu. Pokiaľ ide o nedoplatok na výživnom, matka má za to, že otec môže nedoplatok uhradiť aj jednorazovo tak, ako ho na to zaviazal prvostupňový súd, a to vzhľadom na jeho majetkové a finančné pomery, ako aj na dĺžku konania. Ustanovenie o tom, že súd určí dlhšiu lehotu alebo že sa peňažné plnenie môže vykonať v splátkach, je formulované len ako výnimka. Použitie takéhoto výnimočného ustanovenia musí byť odôvodnené. Výživné má pritom spotrebný charakter, poskytuje sa vopred a jeho zmyslom je zabezpečiť oprávnenému prostriedky na živobytie v danom mesiaci, preto nie je žiaduce, aby oprávnený úveroval povinného. Na základe uvedených skutočností navrhuje rozsudok zmeniť tak, že na výživu maloletej Q. bude otec prispievať zvýšeným výživným vo výške 250,- eur mesačne od 01.12.2016 a vo výške 270,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019 na maloletého Q. výživným vo výške 250,- eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2018 a zároveň bude otec prispievať na úspory na maloletú Q. sumou 300,- eur mesačne od 01.12.2016 a na maloletého Q. sumou 300,- eur mesačne od 01.12.2016.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca vo vzťahu k namietaniu lehoty na doplatenie výživného udáva, že zotrúva na dôvodoch uvedených v odvolaní, kedy sa nestotožňovala s názorom súdu o povolení výnimky otcovi podľa druhej vety § 232 ods. 3 CSP oproti zákonnej lehote 3 dni na plnenie povinnosti zanedbaného výživného. Otec má taký majetkový status aj možnosť dosahovať taký príjem, aby mohol dlžné výživné uhradiť naraz. Pokiaľ otec spochybňuje výdavky na maloleté deti, toto je v rozpore so skutočnosťou, lebo maloletá navštevuje hodiny v ľudovej škole umenia a jednak súkromné hodiny, preto je tento výdavok uvádzaný opakovane. Čo sa týka námietok ohľadne letného tábora, kde je uvádzaná suma 115,- eur a následne u maloletej Q. 130,- eur, rozsudok jasne v bode 25. uvádza, že poplatok u maloletej Q. za letný tábor v roku 2019 bol 130,- eur. Predchádzajúci poplatok bol 115,- eur. Obdobne matka vynakladala výdavky na stravu 23,- eur. Pokiaľ otec namieta, že matka nepreukázala vynakladanie jednotlivých výdavkov dôkazmi - predkladaním bločkov, z hľadiska rozhodovacej praxe súdov nie je možné súd konfrontovať s predkladaním dôkazov o najbežnejších potrebách dieťaťa. Súd neurčuje výživné len na základe predložených dôkazov, ale vychádza aj z vlastnej praxe a svoje úvahy o oprávnených výdavkoch dieťaťa koriguje tak, aby zodpovedali sociálnym pomerom účastníkov konania. Námietky otca z hľadiska nepreukázania výdavkov a jeho tvrdenie, že tieto vychádzajú len z domnienok bez zistenia skutočného stavu veci, nie je namieste, súd zistený skutkový stav konfrontoval. Pokiaľ otec za zásadné pochybenie považuje konštatáciu prvostupňového súdu ohľadne zmeny pomerov, táto námietka je nedôvodná už aj vzhľadom na obsah zrušujúceho uznesenia krajského súdu zo dňa 28.03.2019, ktorý bez akýchkoľvek pochybností konštatoval, že zásadná zmena odôvodňujúca zvýšenie výživného u detí nastala. Pokiaľ ide o príjem otca a jeho majetkové pomery, poukazuje na to, že otec si môže dovoliť platiť dvoch právnych zástupcov a na druhej strane deklaruje, že nie je v jeho možnostiach uhrádzať matkou navrhované výživné, resp. úspory. Pokiaľ otec spochybňuje aj svoju potencialitu dosahovať príjem 3.000,- - 3.500,- eur netto, matka sa k týmto skutočnostiam vyjadrila už v odvolaní. Naďalej však opakuje, že otec nepreukázal dôležitý dôvod, pre ktorý sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a že pracovný pomer bolo možné podľa pracovnej zmluvy predĺžiť. Argumentácia otca, že po novembri 2015 neodmietol žiadnu pracovnú ponuku, z ktorej by mohol mať podobný príjem, nie je dôvodná. Otec mal možnosť pracovať u pôvodného zamestnávateľa. Pokiaľ otec v podanom odvolaní uvádza, že nevykonal nič, čím by sa zbavoval vyššieho príjmu, resp. majetku, stačí poukázat' na to, čo v konaní vyšlo najavo, napr. že bezodplatne previedol obchodný podiel spoločnosti.

Obdobne pristúpil k predaju pozemkov za cenu nezodpovedajúcu všeobecnej cene pozemkov, čím dosiahol menšiu majetkovú hodnotu. V tomto smere matka poukazuje na dôvody svojho odvolania. Ďalšou významnou skutočnosťou je, že otec jednorazovo vyplatil úver 76.000,- eur, na čo nebol žiadny zákonu zodpovedajúci dôvod a bolo výlučne na vôli otca, že k takémuto kroku pristúpil. Z hľadiska jeho majetkových pomerov nič nenasvedčuje jeho nemajetnosti. Pokiaľ ide o vyjadrenia otca ohľadne jeho zlého zdravotného stavu, poukazuje na jednotlivé zdravotné správy, ktoré predložil otec, ako aj skutočnosť, že otcovi bol dňa 20.02.2018 vydaný dopravným úradom preukaz spôsobilosti technika údržby lietadiel. Pokiaľ by bol nespôsobilý, ako tvrdí, nebol by dôvod zo strany otca sa oň uchádzať. Pokiaľ aj otec poukazuje na ďalšie úrazy, upriamuje pozornosť súdu na to, že spoločnosť, v ktorej je otec spoločníkom a konateľom, naďalej vykonávala činnosť bez ohľadu na úraz otca a fakturovala tak ako aj pred úrazom, navyiac otec detí nebol vôbec práceneschopný. Pokiaľ ide o pomery na strane matky, je rozhodujúce to, že matka si výživné vo vzťahu k deťom riadne plní, poskytuje im každodennú starostlivosť, ubytovanie, vozí ich na krúžky, trávi s nimi všetok voľný čas bez účasti otca. Nie je záujmom matky, aby deťom bránila styku s otcom, pristúpila k dohode o styku, ktorú vôbec nedodržiava a s deťmi sa nestretáva, hoc má právo vo väčšom rozsahu. Čo sa týka poukazovania na dedičské konanie, matka hneď pri podaní návrhu uviedla, že vlastní pozemok, ktorý získala v dedičskom konaní a objasnila v rámci svojho výsluchu, že sa ničoho nevzdala, nakoľko dedičia uzavreli dohodu tak, že matka nadobudla určité nehnuteľnosti a súrodenci určité nehnuteľnosti. Zároveň poukazuje, že sa nikdy v konaní nevyjadřila, že sa stará o svoju matku. Naďalej zotrúva na svojom odvolaní.

8. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky udáva, že ho považuje za nedôvodné, a to najmä z dôvodu, že je založené na vytrhaní istých skutočností z kontextu, na účelových tvrdeniach. Z podaného odvolania matky vyplýva dlhodobá tendencia bez okolkov a zábran zneužívať pár mesiacov otcovej práce v zahraničí bez ohľadu na následnú zásadnú zmenu pomerov na strane otca, nehovoriac o súčasnej zásadnej zmene v dôsledku opatrení proti šíreniu COVID-19. Spôsob a výška, akým matka navrhuje zaviazat' otca na bežné výživné, ako aj na tvorbu úspor, je pre otca likvidačný. Poukazuje, že práca v zahraničí nebola dlhodobá, nebola dohodnutá na dobu neurčitú. Navyše v jej výkone otcovi bránia objektívne zdravotné dôvody, v súčasnosti už aj objektívne dôvody v dôsledku uzavretia hraníc a zastavenia medzinárodnej leteckej dopravy. Už mu rovnaká ponuka nebola v rozhodnom období ponúknutá a ani obdobnú ponuku neodmietol. Súdom určená výška výživného je nad jeho možnosti a schopnosti, a to najmä momentálne, kedy ostal bez príjmu, ktorá situácia v oblasti, v ktorej podniká, zjavne nebude krátkodobá a otec túto nezavinil ani len sčasti. Pokiaľ by aj požiadal o štátny príspevok, tento je maximálne do výšky 880,- eur. Pokiaľ matka poukazuje na to, že nie je jasné, prečo súd určil na maloletého Q. nižšie výživné, medzi deťmi je vekový rozdiel 3 rokov, ako aj vzhľadom na rozdielnosť pohlaví, majú od určitého veku rozdielne výdavky týkajúce sa napr. ošatenia, drogérie a kozmetiky. Pokiaľ matka poukazuje na ochorenie syna, maloletý Q. chodí na vyšetrenie do Bratislavy 1-krát ročne. Pokiaľ matka prejavuje v podanom odvolaní svoju nespokojnosť s výškou spotrebovaného výživného určeného napadnutým rozsudkom, naopak, otec opakuje, že matka nešpecifikovala a následne ani súd v napadnutom rozhodnutí, aké konkrétne výdavky na maloletých odôvodňujú zvýšenie výživného. V konaní matka opakovane neprehľadne uvádzala rôzne výdavky. Matka uvádza aj zjavne nesprávne tvrdenia napr. o platbách 23,- eur mesačne na stravu, kedy od 01.09.2019 nie sú obedy pravidelne mesačne platené zo strany rodičov a pod. Pre túto neprehľadnosť a nejasnosť vyjadrení matky v konaní je napadnutý rozsudok nepreskúmateľným. Z celého odvolania matky vníma jej zameranie sa na jedno kritérium určovania výživného, a to možnosti, schopnosti povinného rodiča. Súčasne však je potrebné zamerať sa pri rozhodovaní aj na odôvodnené potreby maloletých detí. Matka vo svojom návrhu na zvýšenie výživného dostatočne a prehľadne nešpecifikovala potreby maloletých detí a ich skutočné výdavky. Len to, že deti sú zverené do osobnej starostlivosti matky, ešte neznamená, že je touto starostlivosťou plne kompenzovaná jej vyživovacia povinnosť. Matka má v súčasnosti podľa vyjadrenia otca nový pracovný pomer v spoločnosti Kontajnery Bôry - jedná sa o novú skutočnosť od posledného pojednávania, a teda žiada, aby súd pred rozhodnutím vyžiadal jej aktuálny príjem. Matka len pranie ruje tým, že otec v minulosti pár mesiacov dobre zarábala s minimom vlastného príspevku, pričom ona nešpecifikovala ani odôvodnené potreby detí, ani ich výdavky, ani svoj príjem, ani dôvody, ktoré jej bránia v dosahovaní príjmu, ani ďalšie skutočnosti. Poukazuje, že Q. už dlhodobo nenavštevuje plávanie. Nesprávne sú aj tvrdenia matky, že deti navštevujú tú istú školu. Deti momentálne navštevujú rozdielne školy, Q. ZŠ Kinská a Q. ZŠ Rajecké Teplice. Pokiaľ ide o frekvenciu styku otca s deťmi a jej príčiny, tento stav je zavinený z prevažnej miery zo strany matky, a to jej prístupom k realizácii styku otca s deťmi a súčasne i neochotou komunikovať s otcom aj o prípadných výnimkách, či zmenách zo súdom ustanovenej frekvencie styku. Pri zavedení opatrení proti šíreniu ochorenia COVID-19 spočiatku

matka ich doslova zneužívala na zamedzenie styku otca s deťmi. Súd preto nemohol prihladiť na to, že styk otca s deťmi nie je častejší. Pokiaľ ide o tvorbu úspor, na rozdiel od matky, otec je presvedčený o správnosti záverov súdu, na základe ktorých súd správne rozhodol o tom, že pre tvorbu úspor je postačujúce sporenie, ktoré pre obe maloleté deti sporí otec dlhodobo v Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s. Ani v tejto časti matka neuviedla dôvody a neoznačila dôkazy, ktoré by boli relevantné pre určenie ňou navrhovaného výživného na úspory vo výške 300,- eur mesačne na každé dieťa. Za právne nesprávnu považuje argumentáciu, ktorá spočíva v tom, že Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. nie je účastníkom konania. Súd neukladá povinnosť tretej osobe ani v prípade, že zaviazá otca na platenie úspor na osobitný účet, ani v týchto prípadoch nie sú účastníkmi konania peňažné ústavy. Pri akomkoľvek nakladaní s majetkom maloletých detí postup vyplýva priamo z hmotnoprávných ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona o rodine. Matka neuviedla žiaden relevantný dôvod na zaviazanie otca povinnosťou plniť na tvorbu úspor vyššie sumy ako na samotné spotrebné výživné. Neuviedla dôvod, pre ktorý by bolo možné vnímať súčasné sporenie zo strany otca ako nepostačujúce. Na strane otca neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali tvorbu úspor v sume vyššej a v tomto smere preto považuje rozsudok za správny. Otec sa v minulosti deťom snažil prispievať aj inak, ale matka túto pomoc odmietala. Veci kúpené otcom deti nemohli nosiť, prípadne ich vyhodila. Je potrebné poukázať aj na tie výdavky otca, ktoré má pri realizácii styku s deťmi, ktorý sa snaží využiť maximálne aktívne, a to najmä lyžovaním, korčuľovaním, návštevou rôznych výstav, výletmi do prírody a za pamiatkami. Všetky výdavky s tým spojené hradí otec. Otec sa stretáva s deťmi, ako mu to umožňuje rozsudok. Dohoda s matkou nad rámec tohto je veľmi ťažká. K veciam, ktoré otec deťom kupuje, je potrebné uviesť ešte aj klavír do bytu v K., nakoľko matka zakazovala dcére, aby otcovi čokoľvek zahrála, napr. aj cez telefón. Taktiež matka zakázala dcére vziať si do K. flautu, tak jej kúpil v K. druhú. Súčasne majú obe deti u otca kúpené nové bicykle, lietajúce taniere, bedminton, Q. lyže, Q. boby a sánky, plavky, plavecké okuliare, keďže aj tieto matka odmietala deťom do K. k otcovi zabalit'. Za samozrejmosť považuje otec aj to, že kúpil dcére hodinky, mobil, fotoaparát, po ktorých túžila. Q. dostal od otca okuliare, pretože sa mu pôvodné zlomili. Matka neustále vytvára pred deťmi negatívny obraz otca. V podanom odvolaní vyslovila odôvodnenú obavu, že otec bude s úsporami detí nekontrolovane nakladať a obviňuje ho z možného míňania peňazí. K takémuto správaniu zo strany otca nikdy nedošlo a matkou spomínaný šetriaci účet maloletej Q. nebolo možné len tak zrušiť, pokiaľ nebude úver splatený. Tento však nebol nikdy založený za účelom skutočnej tvorby úspor maloletej, ale len kvôli tomu, aby bola na úvere, ktorý otec platil, nižšia úroková sadzba. Peniaze z účtu maloletej vo výške 655,50 eur má naďalej odložené a zvažuje vytvorenie iného účtu. Pokiaľ ide o majetkové a zárobné pomery otca, v matkinom odvolaní sa nachádza viacero účelových tvrdení. Pokiaľ ide o predaný pozemok, otec trvá na tom, že cena, za ktorú ho predal, bola v danej dobe adekvátne a preukázal to vyjadreniami realitných maklérov aj s prehľadom cenových ponúk. K použitiu týchto peňazí sa opakovane vyjadroval. Pokiaľ matka považuje pôžičku peňazí od strýka za nepreukázanú, toto nie je pravdou, otec predložil súdu zmluvu o pôžičke, ktorej pravosť nebola zo strany matky napádaná. Dôkazom o existencii tejto pôžičky je aj to, že došlo k splateniu úveru v banke. Pre prípad pochybností otec navrhuje vypočítať v konaní svojho strýka. Matka sa správa tak, že svoje majetkové pomery tají a zamlčuje. Opakuje, že sa vzdala svojho podielu na dedičstve po otcovi, prijala len pozemky za domom, avšak podielu v dome, v ktorom má ona aj deti trvalý pobyt, sa dobrovoľne vzdala v prospech brata. Následne apeluje, že nemá vyriešenú bytovú otázku s deťmi a je odkázaná na bývanie v rodičovskom dome. Súčasne opakovane otec spochybňuje tvrdenia matky, že sa nemôže zamestnať na celý úväzok, pretože sa stará o svoju matku. Matka matky detí je tiež osoba schopná sa primerane svojmu veku o seba postarať. Jej zdravotný stav nevyžaduje žiadnu opateru. Matke nič nebráni zamestnať sa na plný úväzok, avšak matka sa takto zamestnať nechce a situáciu zneužíva vo svoj prospech. Všetky tieto skutočnosti sú zjavným účelovým zbavovaním sa majetku či príjmu zo strany matky, a to pre účely konania. Matka opakovane uvádza nepravdivé údaje o údajnej družke otca. Otec opakuje, že A. nie je jeho družka. Otcova priateľka s ním nežije polovicu mesiaca, ako tvrdí matka. Preto nie je dôvod od nej požadovať polovicu nákladov na bývanie. Matka v podanom odvolaní tiež nepravdivo opisuje majetkové pomery v spoločnosti, v ktorej je otec spoločníkom, kedy tým akoby zdvojuje jeho majetok tvrdeniami, že spoločnosť vlastní motorku a motorové vozidlo a súčasne aj hotovosť v pokladni cca 12.000,- eur. Pravdou je, že spoločnosť mala auto a motorku, avšak tieto predala a tak získala hotovosť v pokladni v roku 2019 v matkou uvádzanej výške. Tvrdenia matky o hodnote nehnuteľností otca sú vo svetle nových okolností aj na realitnom trhu už neaktuálne. Momentálne je na strane otca bez jeho vlastnej viny situácia taká, že pre šírenie ochorenia COVID-19 a opatrenia prijaté nielen v SR, ale aj v ostatných členských krajinách EÚ je v lete teraz hluché obdobie. Momentálne od polovice marca nemá žiadnu prácu a toto obdobie prežije aj vďaka hotovosti na pokladni spoločnosti z predaja auta a motocykla a tieto peniaze sú momentálne pre neho jediným zdrojom zabezpečovania jeho základných

potrieb. Iba z týchto peňazí môže vyplácať výživné na deti, vzhľadom na skutočnosť, že opatrenia v rámci leteckej dopravy budú zrejmé v dôsledku nebezpečenstva šírenia nákazy pokračovať ešte po dlhší čas, ktorý nikto nevie odhadnúť. Nie je spravodlivé, aby súd svojím rozhodnutím nútil otca zbavovať sa svojich jediných úspor naraz a práve v tomto čase a v tejto nevyspytateľnej a časovo neobmedzenej nepriaznivej situácii. Vzhľadom na momentálnu absenciu príjmu na strane otca, ktorá nie je ani sčasti zavinená otcom, preto navrhuje krajskému súdu, aby túto zohľadnil nielen pri rozhodovaní o výške výživného - skutočný príjem otca, ale aj ten potencionálny je momentálne na nule - letecká doprava stagnuje a zároveň, aby to zohľadnil pri rozhodovaní o splátkach zameškaného výživného. Pokiaľ ide o potencionalitu príjmu otca, za zmenených pomerov otec nemôže v žiadnom prípade pracovať v zahraničí, oblasť, v ktorej podnikal, je vo vážnej ekonomickej kríze. Tieto skutočnosti osobitne nedokazuje, nakoľko ich považuje aj v zmysle platných procesných predpisov za všeobecne známe. Žiada, aby odvolací súd odvolaniu matky nevyhovel, naopak, aby v plnom rozsahu vyhovel jeho odvolaniu, a to najmä s prihliadnutím na zásadnú zmenu pomerov na strane otca aj po 16.03.2020.

9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky udáva, že svoje argumenty uviedol v podanom odvolaní, ako aj vo vyjadrení k odvolaniu matky. Odkazuje na tieto podania a nad ich rámec uvádza. Pokiaľ sa matka bráni ohľadom nedostatku dôkazov o vynaložených výdavkoch na deti, otec zotrváva na svojej argumentácii. Záujmové aktivity nie sú výdavkom, ktorý je všeobecne známy, je u každého dieťaťa individuálny, a pokiaľ matka v konaní nevie preukázať, že dieťa takéto aktivity navštevuje, jedná sa o medzi rodičmi spornú skutočnosť, a teda je potrebné v tomto smere vykonať dokazovanie listinnými alebo inými dôkazmi. Súd nemôže pri tejto položke vychádzať z vlastnej praxe a svojej úvahy, nakoľko by sa jednalo o rozhodnutie arbitrárne. Pokiaľ matka poukazuje na zmenu pomerov, je nutné pri rozhodovaní vziať do úvahy nepochybne aj zmenu pomerov na strane otca, ktorá nastala v marci 2020. Táto zmena pomerov má nepochybne dopad aj na aplikáciu zásady potencionality príjmu na strane otca, ktorú nemožno v danom prípade v rozhodovaní súdu aplikovať, a to z dôvodov, ktoré bližšie popísal v odvolaní, ako aj vo vyjadrení. Úvahy matky o zvýšených nákladoch otca v súvislosti so zmenou právneho zástupcu nie sú namieste. Naopak, otec znížil náklady na právne zastúpenie tým, že si zvolil advokátku so sídlom v mieste sídla konajúceho súdu. Pokiaľ matka opakovane poukazuje na jednorazové splatenie úveru vo výške 76.000,- eur, jedná sa o splatenie na základe inej pôžičky, preto neznamená, že by otec disponoval takto vysokou sumou z vlastných zdrojov. Otec len vďaka tejto pôžičke od strýka nie je momentálne viazaný banke úverom a na byt neviazne žiadne záložné právo. Otec spochybňuje vyjadrenia matky vo vzťahu k jeho zdravotnému stavu, keď matka na jednej strane spochybňuje tvrdenia otca s ohľadom na jeho zdravotný stav, na strane druhej však požaduje, aby sa pri určovaní výživného vychádzalo aj z plnenia, ktoré podľa jej názoru musel otec dostať zo životného poistenia. V roku 2009 mal otec zlomenú ruku, absolvoval z tohto dôvodu 2 operácie. Toto všetko mu spôsobuje a spôsobovalo dlhodobé veľké problémy pri výkone práce. Tvrdenia matky o tom, že otec navštívil lekára v Nitre a z dôvodu začatého súdneho konania, aj to len preto, že je to rodinný známy, sú nepravdivé a nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Otec navštevoval lekárov kvôli tomuto úrazu priebežne, a to ešte aj v roku 2013, kedy boli manželia. Nie je pravdivé ani tvrdenie matky maloletých, že otec po tomto úraze naďalej pracoval ako letecký mechanik bez obmedzenia. Čo sa týka poistných plnení za jednotlivé úrazy, v čase prvého úrazu mal otec úrazové poistenie v Allianz, z ktorého mu bolo vyplatených cca 70,- eur. V roku 2019 utrpel otec zlomeninu päty, na tento úraz mu nebolo zo životného poistenia plnené nič. V roku 2019 utrpel otec aj zlomeninu kľúčnej kosti, pre ktorú bol operovaný, po ktorom úraze mu budú cca po 18 mesiacoch vyoperovávať železko. Na tento úraz sa tiež nevzťahuje rozsah dojednaného životného poistenia. Otec trvá na svojich tvrdeniach o pretrvávajúcich zdravotných problémoch prameniacych z prvého úrazu a jeho zlého zoperovania, o čom predložil listinné dôkazy. Pokiaľ matka chcela právne účinne tieto dôkazy rozporovať, mohla súdu v konaní navrhnúť vykonanie dôkazu na preukázanie svojich spochybnení, toto však neučinila. Matka sa ďalej vyjadruje, že otcovi bol dopravným úradom vydaný preukaz spôsobilosti technika údržby lietadiel. Samotný preukaz nie je dôkazom o jeho zdravotnej, ale odbornej spôsobilosti. Matka ďalej poukazuje na to, že aj počas PN v dôsledku úrazov otca jeho spoločnosť dosahovala príjem vo výške 1.500,- eur. Je potrebné poukázať, že v čase týchto úrazov otec nebol jediným ani väčšinovým spoločníkom v spoločnosti. Toto bolo výsledkom významnej pomoci pani A. M., nakoľko on mohol vybaviť len agendu, ktorá sa dala zariadiť z domu. Otec poukazuje najmä na to, že toto je hrubý príjem predmetnej spoločnosti, ktorého spoločnosť však hradí sociálne a zdravotné odvody, ako aj ďalšie výdavky a náklady, a teda nie je príjem 3.500,- eur, z ktorého navrhuje určiť výživné. Otec opakovane zdôrazňuje, že od konca mesiaca marca už dnes jeho spoločnosť vzhľadom na opatrenia proti šíreniu COVID-19 nedosahuje už ani tento príjem. Žiada, aby odvolací súd pri rozhodovaní o výške výživného vzal do úvahy aj novú situáciu na strane otca po 16.03.2020.

10. Matka v ďalšom vyjadrení poukazuje na svoje prechádzajúce podania. Poukazuje tiež na to, že začiatok obdobia rozhodného pre určenie výživného na maloleté deti je december 2016, pričom odvolací súd preskúmava správnosť prvostupňového rozhodnutia ku dňu vynesenia rozsudku, t. j. ku dňu 29.01.2020. Zmena pomerov na strane maloletých detí, ako aj opodstatnenosť výdavkov vyplýva zo zrušujúceho uznesenia krajského súdu. Po 28.03.2019 matka výdavky na ďalšie obdobie špecifikovala podaním zo 04.10.2019. Nie je podstatné, že matka zmenila zamestnávateľa. Bez ohľadu na to odvolaciemu súdu potvrdzuje, že po vyhlásení prvostupňového rozhodnutia jej vznikol od 01.02.2020 pracovný pomer u nového zamestnávateľa spoločnosti Bôry, s. r. o., Žilina so 6-hodinovým pracovným úväzkom a od 15.03.2020 s 8-hodinovým pracovným úväzkom, kde dohodnutá mzda podľa zmluvy je 4,60 eur/hodina. V súvislosti so situáciou COVID-19 je od 19.03.2020 na tzv. COVID-19 OČR. Pokiaľ ide o príjem otca, jeho majetkové pomery, ako aj predaj pozemkov pod cenu, matka opakuje svoje tvrdenia z predchádzajúcich podaní. K potencialite príjmu otca, k možnosti otca pracovať ako letecký mechanik matka prekladá aktuálne ponuky z pracovných portálov, keď na Slovensku sa priemerný plat pohybuje vo výške 4.150,- eur, v Rakúsku 3.320,- eur, vo Švajčiarsku vo výške 13.778,- eur. Významnou je skutočnosť o neprerušení lietania vojenských lietadiel a vrtuľníkov. Sám otec v konaní uviedol, že sa zameriava na túto oblasť. Matka zároveň označuje dôkaz, z ktorého je možné zistiť stav v leteckej doprave, aj dopyt po leteckých mechanikoch. Jedná sa o reportáž TV Markíza v hlavných správach dňa 15.05.2020. Bezodôvodné ukončenie pracovného pomeru u švajčiarskeho zamestnávateľa pred dohodnutou dobou, ako aj možnosť ďalšej dohody pokračovať u tohto zamestnávateľa vyplýva priamo z pracovnej zmluvy predloženej na pojednávaní dňa 29.01.2020. Z tejto pracovnej zmluvy sa preukázalo, že otec u tohto zamestnávateľa nezarabával 3.000,- - 3.500,- eur netto mesačne, jeho príjem bol vo výške 4.884,- eur netto mesačne. Otec v snahe vystupovať ako osoba nemajetná a osoba, ktorá mala len krátku dobu možnosť dosahovať príjem, aký dosahovala, mnohokrát zavádza súd aj ďalšími nepravdivými informáciami, napr. aj o tom, že príjem u švajčiarskeho zamestnávateľa bol ojedinelý. Počas manželstva s matkou pracoval aj v Nórsku a na Blízkom východe, kde jeho príjem nebol zanedbateľný. Pokiaľ ide o ukončenie poskytovaných služieb s osobou M. M., potvrdenie M. M. zo dňa 20.03.2020 predložené v rámci odvolacieho konania matka rozporuje. Nie je zrejmé, kto by mal byť M. M., nakoľko činnosť otca pre tento subjekt z konania nevyplývala, ako aj z dôvodu jednostranného úkonu tohto subjektu bez právneho dôvodu. Matka zotráva na svojich návrhoch.

11. Otec v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu matky udáva, že pokiaľ matka tvrdí, že krajský súd je viazaný stavom ku dňu vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, nepovažuje toto tvrdenie za právne správne, nakoľko je nepochybné, že aj po vydaní napadnutého rozhodnutia môžu nastať nové okolnosti a skutočnosti, ktoré majú zásadný vplyv na rozhodnutie súdu o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom a ktoré otec bez svojej viny nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie a odvolací súd by mal na ne prihliadať pri svojom rozhodovaní. V tejto súvislosti poukazuje na § 62 CMP, kde je zakotvený princíp úplnej apelácie v odvolacom konaní. Otec naďalej zotráva na tom, že matka tvrdila v konaní rôzne druhy a výšky výdavkov a tieto nepreukázala. Vzhľadom na zmenu pracovného pomeru na strane matky a ukončenie tzv. COVID-19 OČR je potrebné zisťovať aj súčasný príjem matky maloletých detí. Čo sa týka matkou tvrdených majetkových pomerov otca, byť vo vlastníctve otca nemá hodnotu tvrdenú matkou, ale hodnotu cca 110.000,- eur, ktorá suma bola aj matkou akceptovaná pri uzavretí dohody o vyporiadaní BSM. Pokiaľ ide o pozemky v O.u, tieto sú malej výmery a momentálne sú nepredajné. Cenové ponuky predložené matkou detí sú na pozemky so zásadne inou výmerou. Pokiaľ ide o potencialitu príjmu otca, matkou predložené dôkazy o možnom príjme nereflektujú zásadnú skutočnosť, a teda zdravotný stav otca. Otec od marca do augusta 2019 pre zlomeninu nohy chodil výlučne o barliach alebo paličke, čo ho zásadne obmedzovalo vo výkone povolania, pričom v septembri 2019 si zlomil kľúčnu kosť, preto mal možnosť pracovať výlučne len z domu. Následne prišla v marci 2020 koronakríza, ktorá ho pripravila o príjem úplne. Otcovi sa teda už takmer 1,5 roka v zásade v podnikaní nedarí. Matkou predložené výpočty možného príjmu otca v zahraničí s možnosťou dosahovať príjem až 13.000,- eur, sú nepravdivé a zavádzajúce. Súčasne sa jedná podľa matkou predložených listín len o platy na krátkodobých pozíciách a nemožno preto z nich dovodzovať potencialitu príjmu otca po dobu viac ako 5 rokov. Skutočnosť, že sa jedná o krátkodobé kontrakty, má následne vplyv aj na výšku platu. Pri dlhodobých kontraktach je samozrejme podstatne nižšia. Pre získanie takéhoto kontraktu je potrebné preukázať u zamestnávateľa aj ďalšie skutočnosti, medzi inými aj zdravotný stav umožňujúci výkon takejto práce, ktorý však otec nemá a nemôže takúto prácu vykonávať. Zdravotný stav otca otcovi v súčasnosti neumožňuje vykonávať prácu leteckého mechanika s príjmom, na ktorý poukazuje matka. Pokiaľ matka vo svojom podaní poukazuje na to, že nebolo ani počas koronakrízy prerušené lietanie

vojenských lietadiel a vrtuľníkov, otec nikdy pre vojenské letectvo nerobil a ani nerobí, nakoľko nemá pre takúto prácu potrebné oprávnenie. Čo sa týka súčasnej situácie v civilnom letectve, otec poukazuje na v tejto profesii známe informácie, kedy letecké spoločnosti prepúšťajú zamestnancov a živnostníci, ktorí pre tieto odvetvia pracovali, sú bez práce. Ďalej predkladá tabuľku, z ktorej vyplýva, aký dopad mala koronakríza na letectvo v celej Európe. Pokiaľ ide o tvrdenia matky o práci na Blízkom východe, toto bolo v roku 2009, ešte pred prvým úrazom ruky pre slovenskú spoločnosť a za slovenský plat cca vo výške 1.500,- eur mesačne a v Nórsku v roku 2016 mal krátkodobý kontrakt na 4 mesiace. Súčasne otec predkladá prehľad príjmov v profesiách, v ktorých by mohol pracovať so svojim vzdelaním a pracovnými skúsenosťami, kde je príjem zásadne iný od toho, ako uvádza matka. Pokiaľ matka sa vyjadruje k osobe pána M. M., tento je jediným odberateľom otca, pre ktorého otec pracoval v súvislosti s kontraktmi pre letecké spoločnosti od 27.03.2019 na základe zmluvy o poskytovaní poradenských služieb. Spolupráca skončila pre vyššie popísanú situáciu v civilnom letectve. Aj napriek 2-mesačnej výpovednej dobe, ktorá je pre ukončenie tejto zmluvy dohodnutá, pán M. ukončil platby a objednávky okamžite. Od marca 2020 nebol v spoločnosti, v ktorej otec vykonáva prácu, žiaden príjem, len výdavky. Otec na tento účet vložil 2-krát sumu 1.000,- eur, a to z pokladne spoločnosti, kde ešte stále ostáva zvyšok peňazí z predaja hnuiteľného majetku spoločnosti. Otcove súčasné pomery sú také, že žiadal banku o bezplatné vedenie účtu spoločnosti CM Aviation, ktoré mu banka na dobu jedného roka umožnila. Otec žiada, aby súd jeho odvolaniu v celom rozsahu vyhovel s tým, aby zohľadnil zásadnú zmenu pomerov vyvolanú koronakrizou s dopadom na podnikanie otca.

12. Matka v ďalšom vyjadrení uvádza, že všetky pre vec významné skutočnosti a dôkazy boli v konaní uvedené a predložené a aj vyjadrenie otca je len opakovaním toho, čo už v konaní vyšlo najavo a k čomu sa vyjadrovala. Má za to, že v rámci odvolacieho konania nenastali žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie a určenie vyživovacej povinnosti do budúcnosti. Čo sa týka výdavkov na maloleté deti, ich opodstatnenosť a preukázanie, matka odkazuje na doterajšie vyjadrenia. Opätovne poukazuje na majetkové pomery otca a uvádza jeho majetok. Pokiaľ ide o zdravotný stav otca, v konaní nepredložil dôkazy o tom, že by mal zníženú pracovnú schopnosť. K pracovnej zmluve otca so švajčiarskym zamestnávateľom matka zotrváva na svojej argumentácii, nepovažuje za dôvodné ju opakovať. V konaní bolo preukázané, že otec bezdôvodne ukončil zamestnanie. Pokiaľ ide o poskytovanie služieb pre pána M. M., otec až v rámci odvolacieho konania uvádza skutočnosti ohľadne prác pre pána M. M.. I keď v rámci civilného mimosporového procesu je možné dôkazy predkladať aj v rámci odvolacieho konania, z hľadiska vierohodnosti jeho tvrdenia predkladaných dôkazov matka poukazuje na postoj otca v konaní, ktorý tieto skutočnosti počas niekoľkoročného vedenia konania nespomenul. Preto predkladanie týchto nepovažuje za vierohodné. Činnosť otca pre tento subjekt z konania nevyplývala. Matka zotrváva na svojich vyjadreniach.

13. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky udáva, že pokiaľ matka nezmenene trvá na právne nesprávnom vyjadrení, že krajský súd má vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia, otec s týmto zásadne nesúhlasí, pričom z rozhodovacej praxe súdov SR je známe, že súd zohľadňuje zmenu pomerov, ktorá nastala v čase po vydaní súdu prvej inštancie. Otec by bol matkou navrhovaným postupom nútený následne podávať nový návrh na úpravu práv a povinností k maloletým, a to z dôvodu zmeny pomerov, ktoré nastali počas odvolacieho konania. Vzhľadom na uvedené považuje túto právnu argumentáciu matky za nesprávnu, dokonca až absurdnú. Otec trvá na svojich výhradách ohľadom výdavkov, ktoré matka označila ako náklady na výživu maloletých. Súčasne odmieta tendenčné tvrdenie matky o tom, že súd si má urobiť obraz o jeho osobe na tom základe, že otec výdavky rozporuje a upozorňuje na nedostatky v materiálnom zabezpečení detí zo strany matky. Je predsa právom otca, aby sa v tomto konaní bránil prehnaným požiadavkám matky, ktoré sú nedôvodné, a to tak z pohľadu jeho možností, schopností, ako aj z pohľadu potrieb maloletých detí. Otec predkladá súdu súčasne fotografie z poslednej doby, kedy matka prichystala dcéru na styk s otcom tak, že jej dala topánky o 4 čísla väčšie, ako je jej veľkosť nohy, pričom táto dcéra vysvetlila otcovi tak, že mama jej povedala, že na konci leta jej nové topánky kupovať nebude, lebo do budúceho roka jej noha vyrastie, a teda jej dala svoje vlastné topánky. Otec toto vníma negatívne a má za to, že sú jeho výhrady v tomto smere dôvodné a namieste. Súčasne otec zotrváva aj na svojich výhradách k tomu, že v konaní nebolo riadne zistené, aké krúžky maloleté deti navštevujú, pričom nenavštevujú všetky tie, ktoré označila matka detí. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť v konaní a rozhodovaní aj na to, že začal nový školský rok, a teda je potrebné skutkový stav ohľadom krúžkov, ktoré deti navštevujú, v tomto školskom roku preveriť a doplniť dokazovanie. K tvrdeniam matky ohľadom hodnoty nehnuteľností, ktoré otec vlastní, uvádza, že z bytu, ktorý je momentálne výlučným vlastníctvom otca, bola matka detí ním vyplatená a za týmto

účelom si bol otec nútený peniaze požičať. Pokiaľ teda matka poukazuje na aktíva, on pripomína pasíva, o ktorých v konaní otec už hovoril a súčasne k nim predložil aj dôkazy. Opakovane poukazuje aj na to, ako sa matka vzdala majetku, ktorý mohla získať v dedičskom konaní, ktoré konanie matky považuje za účelové, a to najmä z pohľadu vedenia tohto konania o zvýšenie výživného. Pokiaľ ide o potencialitu príjmu otca, nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby súd, a to aj vzhľadom na zmenu pomerov od posledného rozhodnutia odvolacieho súdu, rozhodoval o návrhu matky na zvýšenie výživného cez aplikáciu potenciality príjmu otca. Otec sa nezbavil príjmu bezdôvodne. Jeho zmluva v zahraničí bola na dobu určitú. Nerozumie vyjadreniam matky o tom, že otec tento záväzkovoprávny vzťah v konaní nespomenul, jednalo sa o jediný príjem otca v rozhodnom období, a teda o ňom v konaní hovoril, pokiaľ definoval druh a výšku svojho príjmu. Zotrváva na svojom odvolaní. Súčasne uvádza, že od posledného vyjadrenia sa nepriaznivá situácia otca v dôsledku koronakrízy nezlepšila, práve naopak.

14. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe odvolaní otca a matky v rozsahu a z dôvodov daných ust. §§ 65, 66, 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej Q. výživným vo výške 250,- eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2016 a vo výške 260,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019, na maloletého Q. výživným vo výške 240,- eur s účinnosťou od 01.06.2018, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, vo výroku o nedoplatku na výživnom na maloletú Q. za obdobie od 01.12.2016 do 31.01.2020 vo výške 1.200,- eur a nedoplatku na maloletého Q. za obdobie od 01.06.2018 do 31.01.2020 vo výške 200,- eur, ktorý je otec povinný zaplatiť v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky, potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

15. Vo zvyšku, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle ust. § 388 CSP.

16. Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že pokiaľ ide o určenie bežného (spotrebného) výživného, ako aj nedoplatku na bežnom výživnom, rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, pričom s jeho závermi sa odvolací súd stotožňuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP. Pokiaľ však ide o časť výživného na úspory maloletých, odvolací súd dospel k záveru, že hoci súd prvej inštancie správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci, z ktorého odvolací súd vychádzal a nijako sa od neho neodchýlil, nevyvodil z neho správny právny záver.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

18. Predmetom konania v súdnej veci je zvýšenie výživného na maloleté deti Q. a Q., ktoré bolo pôvodne upravené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 27P/23/2015-45 zo dňa 19.05.2015, keď výživné, ktoré je povinný platiť otec, bolo na každé z maloletých detí určené na 200,- eur mesačne.

19. Dôvodom zvýšenia výživného môže byť zmena pomerov zásadnejšieho charakteru, ktorá nastala na strane účastníkov konania, či už osôb výživou oprávnených - maloletých detí alebo osôb výživou povinných - matka a otec. Komplex týchto pomerov musí byť vyhodnotený vo vzájomných súvislostiach. Súd zároveň pri vyhodnotení zmeny pomerov vždy prihliadne aj na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine).

20. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení konštatoval, že na strane maloletých detí došlo k zásadnej zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného. Táto zásadná zmena spočíva v nástupe detí na školskú dochádzku, ktorá skutočnosť nastala u maloletej Q. od 01.09.2016, so zohľadnením skutočnosti, že výživné možno zvýšiť až od podania návrhu (ak neexistujú mimoriadne dôvody), potom súd prvej inštancie správne zvýšil výživné počnúc od 1.12.2016. U maloletého Q. začala školská dochádzka 01.09.2018 s tým, že nástup dieťaťa na školskú dochádzku možno zohľadniť podľa ustálenej súdnej praxe aj v krátkom časovom období predchádzajúcom tomuto nástupu s prihliadnutím na to, že je potrebné zabezpečiť celý komplex školských potrieb, uvedenému zodpovedá zvýšenie výživného od 1.6.2018. Zároveň odvolací súd konštatuje vzhľadom na dlhé trvanie súdneho konania,

že počas súdneho konania nastala ďalšia zmena pomerov u maloletej Q., ktorá odôvodňuje výšku výživného, a to nástup na 2. stupeň základnej školy počnúc od 01.09.2019.

21. Hoci otec sa s týmito závermi súdov nestotožňuje, súdna prax je ustálená v tom, že nástup dieťaťa na školskú dochádzku alebo na druhý stupeň základnej školy je zásadnou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Pokiaľ totiž ide o nástup dieťaťa na školskú dochádzku, je nepochybné, a to aj bez osobitného dokazovania účtovnými dokladmi, na základe všeobecne známych skutočností, že sú tu reálne potreby dieťaťa, ktoré tu doposiaľ neboli a ktoré rodič starajúci sa o jeho výchovu musí zabezpečiť, napr. taška, školské potreby, doplatky na učebnice, vybavenie na telesnú výchovu, výtvarnú výchovu, poplatok za družinu a komplex ďalších výdavkov. Pri nástupe na 2. stupeň základnej školy sa dieťaťu zvyšuje náročnosť vyučovania, rozširuje sa okruh vyučovacích predmetov, s čím súvisí aj zvyšovanie nákladov na školské potreby, vzdelávanie v oblasti jazykov a pod. Nepochybne je tu aj tá skutočnosť, že od nástupu maloletej Q. na základnú školu a jej nástupu na dochádzku na 2. stupni základnej školy uplynula doba 4 rokov a v dôsledku rastu všeobecných cien je súd povinný ex offo prihliadnúť na zvyšovanie nákladov. Samozrejme zvýšeniu výživného musia zodpovedať aj schopnosti a možnosti povinného rodiča.

22. Základné pravidlá pre určovanie výživného upravujú ust. § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Snaha povinného rodiča znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti sa neprihliada len na skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potencionálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. by mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a pod.). V zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine, na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Okrem toho výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

23. Základným kritériom pre určenie výživného sú oprávnené potreby dieťaťa. Tie môžu byť rôzne a sú závislé od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu, obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv a atd.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa.

24. Výživné musí byť zároveň určené tak, aby bolo spôsobilé uspokojiť nielen pravidelné a každý mesiac sa vyskytujúce potreby dieťaťa, ale aj potreby vyskytujúce sa s menšou periodicitou, príp. potreby neočakávané a náhodné.

25. Pokiaľ ide o dokazovanie v konaní o určenie/zvýšenie výživného, ide o nesporové konanie, kde sa v zmysle zásad CMP uplatňuje zásada oficiality a materiálnej pravdy. To však neznamená, že ide o bezbrehé dokazovanie potrieb dieťaťa. Nie je potrebné, aby rodič, ktorý má dieťa v starostlivosti, preukázal vynakladanie všetkých výdavkov na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby maloletého predložením množstva pokladničných dokladov, keďže ide o skutočnosť všeobecne známu. Je totiž zrejmé, že dieťa v tomto veku má výdavky na stravu, oblečenie i obuv. To však nie sú jediné náklady na jeho výživu, má tiež výdavky na hygienické potreby, zdravotnú starostlivosť. Rovnako notoricky známou skutočnosťou sú aj náklady na zakúpenie školských pomôcok a potrieb. Netreba opomínať fakt, že dieťa má možnosť v škole navštevovať krúžky, zúčastňovať sa exkurzií a výletov. Do nákladov na výživu maloletého dieťaťa je potrebné zaradiť aj náklady na vzdelávanie, kultúrne, športové vyžitie, rekreáciu.

26. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zistil odôvodnené potreby maloletých detí. Nebolo však potrebné, aby otrocky dokazoval každý jeden vznikajúci výdavok maloletých detí. Z dokazovania vyplýva, aký stupeň školy deti navštevujú, aký je ich zdravotný stav, či a do akej miery sa venujú záujmovým činnostiam. Pokiaľ otec spochybňuje jednotlivé výdavky uvedené matkou, sumy, ktoré matka uviedla, nijakým spôsobom neprekračujú všeobecne známe náklady na tieto položky. Pokiaľ otec argumentuje, že na niektoré z krúžkov deti už nechodia, je logické, že počas 4 rokov trvania súdneho konania dochádza k zmenám v záujmovej oblasti detí. Výživné však nemôže byť určené tak, aby reagovalo na každú takúto zmenu v záujmovej činnosti dieťaťa, ale musí vytvoriť priestor, aby dieťa malo možnosť, pokiaľ to príjmy povinného rodiča dovoľujú, záujmovú činnosť vykonávať. Sama skutočnosť, ako to tvrdí v odvolaní otec, že dcéra prestala chodiť na plávanie, sama osebe neodôvodňuje zmenu v určovaní výživného.

27. Je nepochybné, že na plnení vyživovacej povinnosti sa podieľajú obidvaja rodičia. Aj matka, ktorá má deti v osobnej starostlivosti, si musí plniť vyživovaciu povinnosť. Na jej strane treba však prihliadnúť aj na osobnú starostlivosť o maloleté deti, ktorá je postavená na roveň finančným plneniam, zároveň zabezpečuje deťom bytovú potrebu, pričom náklady na bývanie a energie sú tiež plnením vyživovacej povinnosti. Starostlivosť o 2 maloleté deti je však dôvodom, ktorý obmedzuje možnosti matky dosahovať príjem, na rozdiel od otca, ktorý takýto obmedzenia nemá. Doba pandémie COVID-19, na ktorú otec vo viacerých svojich podaniach poukazuje, sa nepochybne dotkla aj matky, ktorá v čase uzavretia škôl bola nútená ostať s maloletými deťmi doma a zabezpečovať ich vzdelávanie. Zároveň, pokiaľ sa aj matka, sama zodpovedná za výchovu a starostlivosť o 2 maloleté deti, rozhodla pracovať na čiastočný úväzok, nemožno konštatovať, že by sa tak zbavila príjmu, ktorý mohla dosahovať, keďže počas tohto obdobia zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti. Pokiaľ otec poukazuje na vzdanie sa dedičstva zo strany matky po svojom otcovi, uvedené z obsahu dedičského rozhodnutia (č.l. 557-559 spisu) konštatovať nemožno. Dedičský podiel matky v konaní predstavoval 1, matka dedila pozemkovú nehnuteľnosť nezanedbateľnej výmery (orná pôda o výmere 3160 m²).

28. Pokiaľ ide o zisťovanie príjmových pomerov otca, odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti otca je rozhodujúcou potencialita jeho príjmov, ku ktorej je súd povinný pri rozhodovaní o výške výživného prihliadať. Uvedené znamená, že pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe, súd neprihliadal na skutočné (preukázané) príjmy povinného, ktoré dosahuje, ale vychádzal z jeho potencialných príjmov, to znamená z príjmov, ktoré by povinný potencialne mohol dosahovať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce a pod.

29. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu ČR I. ÚS 1335/14 zo dňa 26.05.2014, ktorá je vzhľadom na podobnosť právnej úpravy plne aplikovateľná i na prejednávánú vec: „Akonáhle sa človek stane rodičom, nadobúda určité práva s tým spojené, ale tiež mu začne vznikať určité obmedzenie dané existenciou dieťaťa a jeho záujmami. Ak sa rozhodne preto rodič využívať práva na slobodu pohybu a voľbu povolania, musí mať pritom súčasne na zreteli záujmy svojho dieťaťa, v prejednanom prípade tak záujem na zabezpečení všetkých potrieb svojej dcéry napomáhajúcej všestrannému rozvoju jej osobnosti. V prípade kolízie záujmu dieťaťa a rodiča preváži záujem dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí (pozri napr. čl. 1 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa).“ Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že otec nepreukázal dôležitý dôvod, pre ktorý predčasne ku dňu 30.06.2015 ukončil pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú do 30.11.2015 vo Švajčiarsku a nepokúsil sa o jeho predĺženie. Pokiaľ otec uvádzal ako dôvody skončenia tohto pracovného pomeru prebiehajúce konanie o rozvod manželstva, odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, v tomto dôvode nevidí dôležitý dôvod pre skončenie pracovného pomeru v zahraničí, keďže otec s rozvodom súhlasil a nepokúšal sa manželstvo sanovať. Pokiaľ otec poukazuje na zdravotné dôvody, odvolací súd konštatuje, že z ním produkovaných dôkazov vyplýva, že mal opakované úrazy a z tohto titulu pravidelne navštevuje lekára pre viaceré traumatologické, resp. ortopedické problémy. Nemožno však z nich vyvodiť záver o znížení pracovnej spôsobilosti otca. Pokiaľ otec argumentuje, že pracovný pomer vo Švajčiarsku bol dohodnutý na dobu určitú a nemuselo by dôjsť k jeho predĺženiu, odvolací súd uvádza, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že v rozhodnom období, vychádzajúc z kvalifikácie otca, sa na pracovnom trhu v Slovenskej republike objavovali pracovné ponuky zodpovedajúce kvalifikácii otca s výškou mzdy cca 2.500,- eur, v zahraničí s výškou cca 5.000,- eur mesačne. Práve s ohľadom na kvalifikáciu otca a pracovné skúsenosti

s prácou v zahraničí súd mal za preukázanú spôsobilosť otca uplatniť sa aj na zahraničnom pracovnom trhu. Pokiaľ by však súd aj vzal do úvahy osobné dôvody otca pracovať na území Slovenska, bolo preukázané, že v rozhodnom období otec mal možnosť zamestnať sa aj na pracovných pozíciách v odbore letecký mechanik s dosahovaným príjmom vo výške cca 2.500,- eur mesačne.

30. Napriek skutočnosti, že otec vzhľadom na svoju pracovnú kvalifikáciu a prax mohol v rozhodnom období uzatvoriť pracovný pomer, či už na území Slovenskej republiky s príjmom vo výške cca 2.500,- eur alebo v zahraničí s príjmom dosahujúcim cca 5.000,- eur mesačne, rozhodol sa podnikateľ prostredníctvom právnickej osoby spoločnosti CM Aviation, s. r. o. ako jediný spoločník tejto spoločnosti a zároveň zamestnanec, ktorý dosahuje príjem vo výške cca minimálnej mzdy, pričom táto spoločnosť vykazuje za rozhodné obdobie iba minimálny príjem alebo daňovú stratu. Na takéto slobodné rozhodnutie otec síce má právo, no zároveň má zodpovednosť voči svojim maloletým deťom vo vzťahu k ich oprávneným záujmom. Pokiaľ sa potom teda otec nerozhodol dosahovať istý príjem na preňho dostupných pracovných pozíciách, nemôže byť táto skutočnosť na ujmu potrieb jeho maloletých detí Q. a Q.. Preto pri určení zvýšeného výživného je potrebné zohľadniť potencionálny príjem otca, ktorý dosahovať mohol, hoci ho nedosahuje. Takto zistený potencionálny príjem otca v prípade, že by ho otec neopomenul dosiahnuť, by mu umožňoval platiť súdom prvej inštancie určené bežné výživné (potvrdzujúca časť rozsudku odvolacieho súdu), ako aj možnosť poskytovať maloletým deťom úspory, teda časť nespotrebného výživného, ktorá môže slúžiť na zabezpečenie ich oprávnených potrieb v budúcnosti (zmeňujúca časť rozhodnutia odvolacieho súdu).

31. Zároveň odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri určovaní/zvyšovaní výživného je potrebné zohľadniť nielen príjmové pomery rodiča, v danom prípade potencionálny príjem otca, ale aj jeho celkovú životnú úroveň. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že životná úroveň otca je nadštandardná a nezodpovedá ním deklarovanej úrovni príjmu. Otec žije v nadštandardnom, 4-izbovom byte v K.. Bez ohľadu na to, aby sa súd zaoberal presným vyčíslením hodnoty tohto majetku, čo presahuje potreby dokazovania, možno konštatovať, že ide o majetok značnej hodnoty, presahuje bytovú potrebu otca a zabezpečuje mu luxusnú životnú úroveň. O životnej úrovni otca nasvedčuje aj splatenie hypotekárneho úveru vo výške 76.000,- eur v krátkom čase, hoc aj prostredníctvom pôžičky od súkromnej osoby. O životnej úrovni otca svedčí aj skutočnosť, že nadobúda a predáva pozemkové nehnuteľnosti. Na tejto životnej úrovni otca sa musia podieľať aj maloleté deti.

32. Otec sa domáha prehodnotenia svojej situácie v čase od rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodu pandémie COVID-19, ktorá obmedzila príležitosti v leteckej doprave a dotkla sa podnikania otca. Je nepochybné, že pandémia COVID-19 zasiahla celú spoločnosť, či už zdravotne alebo ekonomicky a v rôznej miere a intenzite sa dotkla všetkých. Nepochybne mala vplyv aj na leteckú dopravu a činnosti s tým súvisiace. Na druhej strane od marca 2020, kedy tieto obmedzenia nastali a po určitej dobe došlo k ich uvoľneniu, uplynula ešte príliš krátka doba, aby súd mohol posúdiť, či táto situácia mala vplyv na schopnosti a možnosti otca ako povinnej osoby. Totiž až okolnosti zásadnejšieho a trvalejšieho charakteru môžu znamenať prehodnotenie výšky vyživovacej povinnosti. Nepochybne, ako to súd konštatoval vyššie, touto situáciou bola zasiahnutá aj matka, ktorá z dôvodu starostlivosti o 2 maloleté deti musela ostať na pandemickej OČR. Či táto situácia mala vplyv na potencionálne možnosti a schopnosti otca, môže byť posúdené až po dlhšom časovom odstupe. V tejto súvislosti treba poukázať aj na to, že otec sa v konaní počas celého priebehu konania snažil preukázať, že jeho jediným príjmom je príjem, ktorý mu vypláca spoločnosť CM Aviation, s. r. o. ako zamestnancovi na hranici minimálnej mzdy. Stratu tohto príjmu otec netvrdí. Zároveň, čo sa týka hospodárskych výsledkov firmy CM Aviation, s. r. o., v ktorej je jediným spoločníkom, táto za viaceré obdobia počas rozhodného obdobia vykazovala stratu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie. Pokiaľ otec poukázal na zmenu zamestnávateľa matky, odvolací súd rovnako nedoplnil dokazovanie zisťovaním nového príjmu matky. Medzi účastníkmi je nesporné, že matka od 1.2.2020, t.j. po rozhodnutí súdu prvej inštancie, zmenila zamestnanie. Z kópie pracovnej zmluvy (doručenej aj otcovi) vyplýva, že od 1.2.2020 bude pracovať na skrátenej úväzok 32,5 hod. týždenne, od 15.3.2020 na plný pracovný úväzok s dohodnutou mzdou 4,60 eur/hodina brutto. Matka však krátko po nástupe do nového zamestnania nastúpila na pandemickej OČR. Vzhľadom na túto skutočnosť, výšku dohodnutej mzdy, a aj vzhľadom na krátkosť času, ktorý uplynul od rozhodnutia súdu prvej inštancie, nie je predpoklad, že by táto zmena ovplyvnila výšku výživného určenú otcovi.

33. Odvolací súd, po zhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností, dospel k záveru, že výživné určené otcovi na maloletú Q. vo výške 250,- eur s účinnosťou od 01.12.2016 a vo výške 260, eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019, na maloletého Q. vo výške 240,- eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2018 zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí, ako aj možnostiam a schopnostiam otca, vychádzajúc z jeho potencionálneho príjmu, prihliadnuc na vyživovaciu povinnosť zo strany matky, ktorá si ju plní prevažne osobnou starostlivosťou a zabezpečením bytových potrieb detí. Rozsudok súdu prvej inštancie preto v tejto časti potvrdil a rovnako aj vo výroku o nedoplatku na výživnom, pokiaľ ide o obdobie a jeho výšku, v ktorej časti rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá zistenému skutkovému stavu veci. Pokiaľ ide o lehotu 60 dní, v ktorej je otec povinný tento nedoplatok zaplatiť, túto lehotu stanovil súd prvej inštancie správne. Na jednej strane zohľadnil, že výživné sa musí dostať maloletým deťom v dohľadnej dobe a na strane druhej určenie takejto lehoty zodpovedá životnej úrovni otca. Odvolací súd preto v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

34. Ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje súdu, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa považovať aj tvorbu úspor. V citovanom ustanovení sa prejavuje zásada, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča. Ide aj zároveň o výnimku z pravidla, že výživné má spotrebný charakter. Výživné tak možno určiť aj vo vyššej výške, než predstavujú odôvodnené potreby dieťaťa s tým, že rozdiel má slúžiť na tvorbu úspor, ktoré budú spôsobilé zabezpečiť potreby dieťaťa v budúcnosti, napr. pri príprave na budúce povolanie oprávneného, pri existencii mimoriadnych výdavkov a pod., pričom môžu byť použité iba so súhlasom súdu.

35. Vychádzajúc z potencionálneho príjmu otca a stotožňujúc sa so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, konštatuje, že sú splnené podmienky, aby otec okrem bežného spotrebného výživného bol zaviazaný na tvorbu úspor pre maloleté deti.

36. Čo do právneho posúdenia charakteru a výšky úspor sa však odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje. Vychádzajúc z potencionálneho príjmu otca, ako ho ustálil súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, je v možnostiach a schopnostiach otca zabezpečovať deťom po rozhodné obdobie úspory vo vyššej výške, ako to ustanovil súd prvej inštancie. Zároveň odvolací súd konštatuje, že platby poistného nemožno považovať za tvorbu úspor, keď poistenie je určené na iný účel, a hoci čiastočne môže plniť aj funkciu zhodnotenia peňazí, nemožno ho stotožňovať s úsporami v zmysle citovaného ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine.

37. Z uvedených dôvodov, pokiaľ ide o úspory maloletých detí, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a ustanovil otcovi povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletej Q. počnúc od 01.12.2016 do budúca sumu vo výške 70,- eur mesačne a na tvorbu úspor maloletého Q. počnúc od 01.12.2016 vo výške 50,- eur mesačne. Podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na bežné výživné, takáto výška úspor zodpovedá potencionálnemu príjmu otca, pričom túto povinnosť mu možno uložiť od podania návrhu. Pokiaľ odvolací súd stanovil výšku úspor u maloletej Q. a u maloletého Q. odchylné, vychádzal z predpokladu, že u maloletého Q. vzhľadom na jeho nižší vek od maloletej Q. môže povinnosť otca poskytovať mu úspory trvať dlhší čas. Zároveň u maloletej Q. je predpoklad, že skôr môže vyvstať potreba mimoriadnych výdavkov v súvislosti so vzdelávaním a pod. Keďže otec doposiaľ počnúc od určenia úspor od 01.12.2016 úspory maloletým deťom neposkytoval, odvolací súd vyčíslil dlh otca na úsporách za obdobie od 01.12.2016, t. j. od ich určenia do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu, t. j. do 26. októbra 2020 na maloletú Q. vo výške 3.290,- eur, t. j. za 47 kalendárnych mesiacov po 70,- eur a u maloletého Q. vo výške 2.350,- eur, t. j. za 47 kalendárnych mesiacov po 50,- eur. Tento dlh na úsporách súd zaviazal otca zaplatiť na osobitné účty maloletých detí zriadených matkou v lehote 6 kalendárnych mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Pri určení tejto lehoty súd vzal na zreteľ vyššiu sumu, ktorú je otec povinný zaplatiť, na druhej strane však výška úspor zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam a otec už od podania návrhu matkou mal s takouto povinnosťou počítať.

38. V súlade s ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine súd uložil matke povinnosť zriadiť do 7 dní od právoplatnosti tohto rozsudku maloletým deťom osobitný účet na príjem časti výživného určeného na tvorbu úspor a oznámiť písomne číslo účtu otcovi v lehote 5 dní od jeho zriadenia. Zároveň súd v rozsudku deklaroval povinnosť vyplývajúcu zo zákona, že na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletých je potrebný súhlas súdu. Uvedená úprava tak predstavuje zmenu rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 27P/23/2015-45 zo dňa 19.05.2015 v časti výživného na maloletého deti Q. a Q..

39. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 52 CMP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)